UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

1. lékařská fakulta

Ústav pro histologii a embryologii - Albertov 4, CZ-128 01 Praha 28

VÁŠ DOPIS ZNAČKY/ZE DNE	NAŠE ZNAČKA	VYŘIZUJE/LINKA	DATUM

V Ě C : Oponentský posudek

Doc. PhDr. Petr Svobodný předložil jako svou doktorskou disertační práci pod souhrnným názvem ***„Pražské lékařské fakulty a jejich klinická pracoviště v letech 1938 1945"*** soubor dvanácti již dříve publikovaných prací, které spojil úvodem a závěrem.

V úvodu se autor věnoval obecnému tématu své disertace, vysvětlil svůj zájem o objasnění historických událostí na pražských lékařských fakultách, definoval problematiku, která dosud není v historii pražských lékařských fakult v období 1938 – 1945 zcela objasněna, podrobně vysvětlil metodiku historického bádání v oblasti recentní historie, její úskalí a risika, analysoval věrohodnost a validitu dostupných pramenů včetně osobních vzpomínek pamětníků a vysvětlil členění disertace do jednotlivých částí, kde časové rozvržení není pouhou berličkou, ale odpovídá vývoji vztahů mezi fungující a nefunkční fakultou i vývoji vnější politické situace, jejíž vliv na studovanou problematiku pak v dalším textu podrobně rozvádí.

Druhá republika a okupace jsou v naší historiografii stále ještě poněkud tabuisovaným obdobím snad i proto, že ještě přetrvávají živé připomínky tohoto období a objektivní přístup k hodnocení jeho událostí je extrémně obtížný. Proto je každá práce, která usiluje o jeho skutečně vědecké zpracování, mimořádně přínosná.

Autor přistoupil ke zpracování témat své disertace po dlouholeté badatelské činnosti, která se váže jak k pražské universitě, jejím dvěma větvím a zvláště pak oběma lékařským fakultám, tak k historii české mediciny. Mohl tedy využít svých výjimečně širokých znalostí, které mu usnadnily orientaci v neobvykle komplikované spleti politických, ekonomických a nacionalistických vztahů, které ovlivňovaly činnost obou pražských fakult a jejich zdravotnických součástí. Ke své analyse volil neobvyklou a velmi obtížnou metodu – popisoval nejen určité tendence v činnostech klinických pracovišť a jejich proměny pod tlakem vnějších vlivů, ale na příkladu vybraných osobností sledoval i jejich roli na celkovém vývoji jednotlivých klinických oborů, i případné politické a nacionální konsekvence jejich aktivit. Podařilo se mu vytvořit plastický a živý popis dramatického období našich dějin bez příměsi jakéhokoli nepříslušného emotivního náboje, který je mimořádným zdrojem skutečně objek-

tivních informací potřebných k hlubšímu poznání podnětů, příčin a důsledků událostí ve studovaném období.

Disertace prokazuje obrovskou zkušenost autora, jeho schopnost najít, pojmenovat a vysvětlit problém nejen sám o sobě, ale i v kontextu historických dějů, dopracovat se jednoznačných závěrů a věcně a přesně je formulovat. Celá práce je psána vytříbeným stylem, pokud jsou textové partie v češtině, prokazují dnes již ne zcela běžný jazykový cit. O to více pak vadí některé obraty z pokleslého jazykového fondu současných žurnalistů – například dvaapůltý stupeň elace adverbií (šířeji), byť jsme jimi denodenně zaplavováni.

Jsem přesvědčen, že autor nejen předloženou disertací, ale celým svým rozsáhlým dílem prokázal „schopnost a připravenost k samostatné činnosti v oblasti výzkumu nebo vývoje", i že disertace obsahuje „původní a uveřejněné výsledky nebo výsledky přijaté k uveřejnění", jak vyžaduje zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách v platném znění ve svém článku 47.

Doporučuji proto, aby předložená disertace byla přijata k obhajobě jako podklad pro udělení akademického titulu „doktor".

V Praze, 15. listopadu 2007
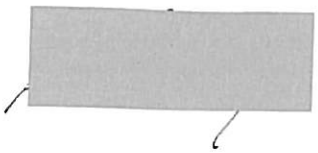
Doc. MUDr. Petr Hach, CSc., Dr. Med. h.c.